

ဘာသာပြန် စာရေးဆရာ - Action Shap

ကိုးဘုတ်အင်မော်တယ်

(ရုအန်)

(Chapter 391 - 405)

စာစဉ် - ၂၇

Chapter 391

တွန့်ဆုတ်ခြင်းမရှိ

တကျီကျီမြည်နေသော ငှက်သံများကြောင့် ဇူအန် နိုးပြီး တမလွန်ဘဝ တစ်ခုဟု ထင်မြင်နေမိသည်။

သူ့အနားတွင် မြက်ရွက်များ၊ ပန်းများ၊ သစ်ပင်များ...ဝန်းရံနေသည်။ ၎င်းတို့ကို တစ်ခုပြီးတစ်ခု စတင်သတိပြုမိလာသည်။ မြက်ပင်များ က ခုနက မြက်ပင်များဖြစ်နေပြီး သစ်ပင်များလည်း အရင်က သစ်ပင်များဖြစ်နေဆဲ...အရာအားလုံး မှာ အနည်းငယ်မျှသာ ပြောင်းလဲမှုရှိသည်။

မည်မျှ ပြောင်းလဲသွားကြောင်း အတိအကျမသိသော်လည်း ၎င်းတို့ထံမှ ကျင့်ကြံသူတစ်ဦးစတင်ဖြစ်စဉ်အချိန်က ကဲ့သို့ အသက်ဓာတ် နှင့် ကီ ကို ခံစားမိနေသည်။

ပတ်ဝန်းကျင်ကို တဖြည်းဖြည်း ကြည့်ရှုလိုက်သောအခါ သူ၏ အကြည့်မှာ အိုမင်းရင့်ရော်နေပြီး ကြက်သီးထစရာကောင်းသော အလောင်းတစ်ခု အပေါ်ကျရောက်သွားသည်။ ၎င်းသည် လောင်မိုင်း ဖြစ်သည်။

ဇူအန် တုန်လှုပ်သွားသည်။ မြေပြင်တွင် ရုတ်တရက် လက်ထောက်ခုန်လိုက်မိသည်။ ချက်ချင်းပင် ပေတစ်ဒါဇင် လောက် လေထဲ မြှောက် တက်သွားသည်။ မြေပြင်ပေါ်သို့ ပြန်ရောက်ရန် အချိန်ခဏ ယူလိုက်ရသည်။

ဇူအန် ဇေဝေဝါဖြစ်သွားသည်။ သူ၏ လက်ကို မယုံမကြည်နိုင် ကြည့်လိုက်သည်။ သူ၏ ပြေးလွှားနေသော အတွေးများကို အမြန်ပြန်စုစည်းလိုက်သည်။

သူ၏ နောက်ဆုံးမှတ်ဉာဏ် က ဝှက်ဖဲအားလုံးကုန်သွား၍ လောင်မိုင်း၏ ပြိုင်ဘက်မဟုတ်တော့ဘဲ အဖမ်းခံလိုက်ရကာ နဖူးပေါ်သို့ ခရမ်းရောင် တောက်ပနေသည့် နေကြာပန်း လက်ညှိုးဖိခံရပြီးနောက် သတိမေ့သွားခဲ့သည်ဟု ပြောပြနေသည်။

ဇူအန် လန့်ဖြန့်သွားသည်။ ငါတော့သွားပြီ။ လောင်မိုင်း က ငါ့ကို ဝင်ပူးလိုက်ပြီလား။

သူ၏ ကိုယ်ပိုင်အသိဉာဏ်ရှိနေသေးသော်လည်း မကြာခင် ပျောက်သွားရတော့မည်ကို သေချာနေသည်။

ယခင်ကမ္ဘာ က ရုပ်ရှင်တစ်ခုကို သွားသတိရလိုက်သည်။ ထိုရုပ်ရှင်ထဲ က ဂြိုဟ်သားများ က လူသားကိုယ်ထဲတွင် ကပ်ပါးကောင်များ မွေးစေသည်။ ကူးစက်ခံထားရသော သူမှာ အပြင်ပန်းတွင် လုံးဝအကောင်းအတိုင်းရှိနေသော်လည်း ကပ်ပါးကောင်များ အရွယ်ရောက်လာချိန်တွင် ၎င်းတို့၏ လက်ခံသူ ကိုယ်ထဲမှ ရုတ်တရက် ထွက်လာမည်ဖြစ်သည်။

သူ့ကိုယ်သူ လူသား မျိုးဖောက်စက်တစ်ခု လိုခံစားလာရသည်။

"နင်နောက်ဆုံးတော့ နိုးလာပြီပဲ" သူ၏နားထဲတွင် ပျင်းရိသော အသံတစ်သံကိုကြားလိုက်ရသည်။

ဇူအန် ချက်ချင်း ပျော်သွားသည်။ "အစ်မတော် မိဖုရားကြီး အဲဒီစကားကို ပြောရမယ့်သူက ကျုပ်မဖြစ်သင့်ဘူးလား။ နောက်ဆုံးတော့ အစ်မတော် နိုး လာပြီပေါ့"

မိန်လိ၏ ပုံရိပ် က ဇူအန်ဘေးတွင် တဖြည်းဖြည်းပေါ်လာသည်။ သူမ၏ နှုတ်ခမ်းမီးရောင်၊ ဇာမဏီ မျက်လုံးများက သူမ၏ အသွင်ကို ယခင်အတိုင်း ပိုမို လှပစေသည်။

မိန်လိ နှာခေါင်းရှုံ့လိုက်သည်။ "ငါ နိုးနေတာ ကြာလှပြီ။ ဝက်တစ်ကောင် လိုအိပ်နေတာ နင်ပဲ"

"နိုးနေရင်လည်း ဘာဖြစ်လို့ မကူညီခဲ့တာလဲ။ အစ်မတော် ကိုခေါ်ရလွန်းလို့ ခေါင်းလည်း ပေါက်ထွက်တော့မယ်" ဇူအန် မကျေမနပ်ဖြစ်နေရင်း သူ၏ မျှော်လင့်ချက်မဲ့စရာကို ရုတ်တရက် သတိရလိုက်သည်။

"ထားလိုက်တော့။ အဲဒီအကြောင်း အခုမပြောဘူး။ အစ်မတော်ရဲ့ အကူအညီကို အခုလိုအပ်နေပြီ။ ကျုပ်ကို သောက်ကျိုးနည်း နှာဖူးတစ် ယောက် ဝင်ပူးထားတယ်။ ပြီးတော့ သူ့ရဲ့အသိစိတ်က ကျုပ်ထဲမှာ ပုန်းနေ နိုင်တယ်။ ကျုပ်ကို အချိန်မရွေး သိမ်းပိုက်သွားနိုင်တယ်" ဇူအန် ပျာယာခတ်ကာ ပြောလိုက်သည်။ ဤကိစ္စကို ကြီးသည်ဟု သူမ မသတ်မှတ် မှာကို စိုးရိမ်နေသည်။ ထို့ကြောင့် အမြန်ထပ်ဖြည့်လိုက်သည်။ "အစ်မတော် နဲ့ ကျုပ်က သေရေးရှင်ရေး ဆက်စပ်နေတာပဲ။ ဒါကြောင့် ဝင်ပူးခံရပြီး တော့ သေရရင် အစ်မတော်လည်း သွားလေသူ မိဖုရား ဖြစ်ရတော့မှာပဲ"

မိန်လိ မျက်လုံးလှန်လိုက်သည်။ "စိတ်လျော့ပါဦး။ အဲဒီလောင်မိုင် ဆိုလား

အဲလူ က ဝင်ပူးတာ ကျရှုံးခဲ့တယ်"

"ကျရှုံးခဲ့တယ် ဟုတ်လား" ဇူအန် ပြောချင်သောစကားများ မပြီးသေးပေ။ သို့သော် သူမ၏စကားကို ကြားရသောအခါ ချက်ချင်း ရပ်တန့်သွားသည်။ သူ၏စိတ်ကို ပြန်စုစည်းရန် အချိန်ယူလိုက်ရသည်။ "ကျရှုံးတယ်ဆိုတာ ဘာ ကိုပြောတာလဲ"

"နင် ဉာဏ်ထိုင်းသွားပြီလား။ ကျရှုံးတယ်ဆိုတော့ ကျရှုံးတာပေါ့။ ဘာ အဓိပ္ပါယ်ရှိရဦးမှာလဲ" မိန်လိ စိတ်ပျက်စွာ ပြောလိုက်သည်။

ဇူအန် မယုံနိုင်ဖြစ်နေသည်။ "ဒါဖြင့် လောင်မိုင်ရဲ့ ဝိညာဉ် ဘယ်ရောက်သွားလဲ"

"ပျက်သုန်းသွားတာ ရှင်းနေတာပဲ " မိန်လိ ပြောလိုက်သည်။ "အတိအကျ ပြောရရင် နင် က သူ့ရဲ့ အသိစိတ်ကိုပဲမကဘူး သူ့ဝိညာဉ်အပိုင်း ကြီးကြီးကို တောင် စုပ်ယူခဲ့တာပဲ"

ဇူအန် ဇဝေဇဝါဖြစ်နေသည်။ "အစ်မတော်မိဖုရား က သူ့ကို ကူဖယ်ရှားပေးခဲ့တာလား"

ထိုအချက်တစ်ခုတည်းသာ သူတွေ့နိုင်သလောက်ဖြစ်သည်။

"မဟုတ်ဘူး" မိန်လိ ခေါင်းခါလိုက်သည်။ "အဲဒီ အဖိုးကြီးက အသက်ငယ်ငယ်လေးနဲ့ မိန်းမစိုးတစ်ယောက်ဖြစ်ခဲ့တယ်ထင်တယ်။ ဒါကြောင့်

ယောက်ျားတစ်ယောက်ဖြစ်ရတာကို လုံးဝ မတွေ့ကြုံဖူးဘူး။ သူ့ဝိညာဉ်က
လဲ အအေးဓါတ်သဘာဝ ယင်ဝိညာဉ်ဖြစ်နေတယ်။ နင့်ရဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ကို ဝင်
ပူးလိုက်တော့ နင့်ရဲ့ ယန်စွမ်းအင် ကြောင့် အပြင်းအထန် တန်ပြန်ထိခိုက်ခဲ့
တယ်။ နောက်ဆုံးတော့ ဘာမှမကျန်တော့တဲ့အထိ လောင်ကျွမ်းခဲ့ရတာပဲ"

ဇူအန် ကြောင်တောင်တောင် ဖြစ်နေသည်။

"အဲ့လောက် ရိုးရှင်းခဲ့တာလား"

မိန်လိ နှာခေါင်းရှုံ့လိုက်သည်။ "အဲ့ဒါကို ရိုးရှင်းတယ်လို့ထင်တာ နင်တစ်
ယောက်ပဲရှိမယ်။ ဝင်ပူးတဲ့ နည်းလမ်းတွေက အမြဲတမ်း အန္တရာယ်ကြီးတာ
ပဲ။ ဘယ်ရှုထောင့်ကပဲ ကြည့်ကြည့် အပူးခံရမယ့် ခန္ဓာကိုယ်က သင့်တော်
နေမှ အလုပ်ဖြစ်တယ်။ ငါ့ရဲ့ သံသယတွေသာ မှန်မယ်ဆိုရင် သူက နင့်ကို
ရွေးခဲ့တာက ပထမအချက် နင်က ချူကလန်ရဲ့ သခင်လေးဖြစ်နေလို့၊
ဒုတိယက အဲ့ဒီအောက်မှာ အရင်ကရှိခဲ့တဲ့ အချိတ်အပိတ်ကြောင့်ပဲ။ သူ့ရဲ့
ခန္ဓာကိုယ်က နင်နဲ့ အတော်အသင့်ဆင်တူနေတယ်လေ။ နင့်ရဲ့ အချိတ်
အပိတ်ကို သူ ဖြည့်နိုင်မယ့်လမ်းလည်းရှိနေတယ်။ ဒါကြောင့် သူကိုယ်တိုင်
သာ ဖြည့်ခဲ့ရင် တကယ်ကို အပြည့်အစုံဖြစ်သွားမှာပဲ။

ဒါကြောင့် နင်က ဘယ်လိုပဲကြည့်ကြည့် သူ့အတွက် အသင့်တော်ဆုံးဖြစ်နေ
တယ်။ ကံဆိုးတာက အဲ့ဒီအချိတ်အပိတ် ကို အချိန်စောပြီးတော့ ဖျက်လိုက်
တာကို သူ မသိခဲ့ဘူး။ ဒါကြောင့် သူ့ရဲ့ အအေးဓာတ် ယင်ဝိညာဉ်က နင့်ရဲ့
အပူဓာတ် ယန် ခန္ဓာကိုယ်ရဲ့ လောက်မြိုက်ခြင်း ခံခဲ့ရတာပဲ။ ဝင်ပူးတာ
ပျက်စီးသွားတော့ သူလည်း သေရတာပဲ"

သူမ၏ ရှင်းပြမှု က အခြေအနေတစ်ရပ်လုံးကို ဇူအန်နားလည်ရန် အကူအညီဖြစ်စေသည်။ ဇူအန် အံ့သြသွားပြီး ပျော်ရွှင်နေသည်။ "ယောက်ျားအစစ်ဖြစ်ရတာ တကယ်ကို ဒီလို အကျိုးရှိစေတာပဲ။ ဟားဟား။ အစ်မတော် မိဖုရား ကို ကျေးဇူးတင်ရမယ်။ ကျုပ်ကို ယောက်ျားပြန်ဖြစ်ခွင့် ပေးခဲ့ရုံမကဘဲ ကျုပ်ရဲ့အသက်ကိုတောင် သွယ်ဝိုက်တဲ့နည်းနဲ့ ကယ်နိုင်ခဲ့ တယ်.. "

မိန်လိ က သူ၏ ဖော်လံဖားမှုကြောင့် ရှက်သွေးဖြာသွားသည်။ ချူချူယန်ကို ဝင်ပူးစဉ်အချိန်က အဖြစ်များ သူမခေါင်းထဲတွင် ဆက်တိုက်ပေါ်လာခဲ့ သည်။

ဇူအန် ရုတ်တရက် သတိရသွားသည်။ "အစ်မတော်မိဖုရား က ဒီအကြောင်း ကို အစောကတည်းက ပြောပြခဲ့သင့်တယ်။ ကျုပ် ဘယ်လောက် ကြောက်ရွံ့ ပြီး စိတ်အားငယ်ခဲ့ရသလဲ သိရဲ့လား"

" ငါက ဘာဖြစ်လို့ ပြောပြရမှာလဲ" မိန်လိ သရော်လိုက်သည်။ " လောင်မိုင် ရဲ့ ဝင်ပူးမှုက အလုပ်မဖြစ်မှန်း ငါသိပြီးသားပဲ။ ငါ ကူချင်စိတ်မရှိလို့။ ငါ နင့်ကို သတိအကြိမ်ကြိမ်ပေးခဲ့သားပဲ။ ငါ့ကို အရမ်း မမှီခိုပါနဲ့။ အဲ့ဒါက နင့်တိုးတက်မှုအတွက် အကျိုးမရှိဘူး" မိန်လိ က လေးနက်သော မျက်နှာ ဖြင့် ပြောလိုက်သည်။ " ဒါက နင့်ကိုယ်နင် စိတ်ပြင်ဆင်ထားဖို့ အခွင့်ကောင်းပဲ။ ဒီလိုမှပဲ နောင်အခါမှာ ပိုသန်မာလာနိုင်မယ်"

ဇူအန် တွေဝေနေသည်။ သူမ၏ အကူအညီမဲ့မှုကို အထွန့်တက်ချင်နေခဲ့

သည်။ သို့သော် သူ့အကျိုးအတွက် လုပ်ခဲ့ခြင်းကြောင့် ဆက်မပြောတော့ပေ။ စိတ်ထဲတွင် လှုပ်သွားခဲ့သည်။ "အစ်မတော် မိဖုရား ကို ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ ကျုပ်အပေါ် အရမ်းကောင်းတာပဲ"

မိန်လိ က သူ၏ အသံထဲမှ လှိုက်လှဲမှုကို မြင်ရသောအခါ ခေါင်းလှည့်လိုက်သည်။ "ငါ့ကို ကျေးဇူးတင်စရာမလိုပါဘူး။ အဲဒါက နင့်အတွက် လုပ်ခဲ့တာမဟုတ်ဘူး။ ငါက နင်နဲ့အတူ ဆွဲချမခံချင်လို့ပဲ"

ဇူအန် ပြုံးလိုက်သည်။ "ဒါပေမယ့်လည်း အစ်မတော်ကို ကျေးဇူးတင်မိနေတုန်းပဲ။ ဒါနဲ့ ကျုပ်နိုးလာတဲ့အခါမှာ ထူးဆန်းနေတာကို တွေ့ရတယ်။ ကျုပ်ကိုယ်ထဲက ကီတွေက အရမ်းအားကောင်းနေတယ်။ ဒီအတိုင်းလေး ခုန်လိုက်တာတောင် အတော်မြင့်သွားတယ်။ တစ်ခုခုထူးဆန်းသလိုခံစားနေရတယ်။ အရင်က ထက် ပိုသန်မာလာသလိုပဲ။ ဘာတွေဖြစ်နေတာလဲ"

မိန်လိ ပြောလိုက်သည်။ "နင့်ကို ဝင်ပူးဖို့အတွက် လောင်မိုင် က သူ့ရဲ့ ကျင့်ကြံမှုတွေ အားလုံးကို နင့်ဆီလွှဲခဲ့တယ်။ ဒါကြောင့် နင်အခုလို ခံစားနေရတာပဲ"

"အဲဒီလို တကယ်ဖြစ်နိုင်လို့လား" ဇူအန် မျက်လုံးဝိုင်းစက်သွားသည်။ လောင်မိုင်မှာ ဘယ်လိုကျင့်ကြံမှုမျိုးရှိမလဲ။ သူက အနည်းဆုံးတော့ အဆင့်ကိုး အကောင်တစ်ယောက်မဟုတ်လား။

အခုဆိုရင် ငါ့ဘဝရဲ့ အထွတ်အထိပ် ကိုရောက်နေပြီလို့ ဆိုလိုနေတာမလား။ အခု ငါမလုပ်နိုင်ခဲ့တာရော၊ လုပ်ချင်ခဲ့တာတွေကိုရော လုပ်နိုင် သွားနိုင်ပြီ

"အရမ်း အပျော်လွန်မနေနဲ့ဦး။ အဲဒါက နင်တွေးသလို မဟုတ်ဘူး" မိန့်လိက သူ၏ စိတ်လှုပ်ရှားမှုအပေါ်သို့ ရေအေးတစ်ပုံး လောင်းချလိုက်သလိုပင်။

"နင့်မှာ ရွေးစရာ လမ်းနှစ်ခုရှိတယ်။ ပထမတစ်ခုက လောင်မိုင်ရဲ့ ကျင့်ကြံမှုကို လုံးဝ ဆက်ခံပြီးတော့ အရှင်သခင်အဆင့် သိုင်းသမားတစ်ယောက်ဖြစ်လာဖို့ပဲ။ ဒါပေမယ့် ဒီလမ်း ကို လျှောက်မယ်ဆိုရင် လောင်မိုင်ရဲ့ တာအိုအပေါ် လုံးဝ မှီခိုနေရမယ်။ နင်တို့နှစ်ယောက် ကြားမှာ ကျင့်ကြံမှုအဆင့် အရမ်းကွာလွန်းတယ်။ ဒါကြောင့် ချက်ချင်းကြီး အဆင့်ခုန်တက်လိုက်တာက နင့်ရဲ့ ကိုယ်ပိုင်အုတ်မြစ်တွေကို ပျက်စီးစေလိမ့်မယ်။ အဲဒါက သူ့ရဲ့ ကျင့်ကြံမှုအဆင့်မှာပဲ ရပ်သွားစေလိမ့်မယ်။ တစ်သက်လုံး အဆင့်ထပ်တက်နိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး။

နောက်တစ်လမ်းကတော့ သူ့ရဲ့ ကျင့်ကြံမှုကို ယာယီ ချိတ်ပိတ်ထားရမယ်။ ဒီလိုဆိုရင် နင်ဘာသာ အဆင့်တက်လှမ်းလို့ရမယ်။ နင့်ရဲ့ အဆင့်တစ်ဆင့် မြင့်လာတိုင်းမှာ သူ့ရဲ့ကျင့်ကြံမှု အပိုင်းတစ်ချို့စီ တဖြည်းဖြည်း ရလာလိမ့်မယ်။ ဒီလမ်းက ပိုနွေးကွေးပေမယ့် နင့်ရဲ့ အခြေခံ ကို ခိုင်မာစေလိမ့်မယ်။ နင့်ရဲ့ အနာဂတ် တိုးတက်မှုတွေလည်း လောင်မိုင် ထက်ကို သေချာပေါက် မြင့်လိမ့်မယ်"

ထိုစကားပြောပြီးနောက် မိန့်လိက သူ့ကို စိတ်ဝင်စားသောအကြည့်ဖြင့် ကြည့်လိုက်သည်။ " ဒါကြောင့် နင် ဘယ်လမ်းကို ရွေးချယ်မလဲ"

ဇူအန်လုံးဝ မတုံ့ဆိုင်းပဲ

"ဟုတ်တာပေါ့။ ပထမလမ်းပေါ့။ ဟဲဟဲ။ ကျုပ်က ချက်ချင်း အရှင်သခင် အဆင့် ဖြစ်တော့မှာလေ။ ဒါက လက်ငင်း အောင်မြင်မှုပဲ"

ဒီလောက်အသက်ငယ်ငယ်လေးနဲ့ အရှင်သခင်အဆင့်ရောက်တဲ့သူ သမိုင်း မှာရှိဖူးလား။ ဘယ်လိုလူမျိုးက ဒီလို ရာဇဝင်တွင် ဖူးမှာလဲ။

သူ့ဘဝ၏ အကြီးမားဆုံး အောင်မြင်မှု လမ်းပေါ်တွင် ရောက်နေပြီ ဖြစ်သည်။

အရှင်သခင်အဆင့် ရောက်ရှိသူ အနည်းငယ်သာရှိသည်ဟု အကယ်ဒမီမှာ သင်ခဲ့ရသည်။ ထို့အပြင် အများစုမှာ အသက်အရွယ်ကြီးရင့်နေကြကာ သင်္ချိုင်းကုန်းသို့ ခြေတစ်ဖက်လှမ်းနေကြပြီဖြစ်သည်။ လက်တစ်ဆုပ်စာ လူနည်းစုကသာ အသတ်လတ်ပိုင်းတွင် ထိုအဆင့်သို့ရောက်နိုင်ကြသည်။ ဗွင်းဗွင်းပြောရလျှင် ထိုအသက်အရွယ်ရောက်လျှင် ကျင့်ကြံမှုအကြောင်း ကြွားစရာ အကြောင်းမရှိတော့ပေ။

အရင်ကမ္ဘာက အိမ်တွင်းအောင်းတဲ့သူတွေ ကို မေးကြည့်စမ်း။ အောက်ခြေ ကစ၊ အလုပ်ကြိုးစား ခြစ်ကုပ်ပြီး အသက်ငါးဆယ်၊ ခြောက်ဆယ်မှ သူတို့ရဲ့ ကြွယ်ဝမှုကို ပျော်ရွှင်ခံစားကြမလား။ ဒါမှမဟုတ် ချမ်းသာကြွယ်ဝတဲ့ မိသားစုမှာ အစကတည်းက မွေးလာပြီး ငယ်စဉ်ကတည်းက မိန်းမပျိုလေး တွေ နဲ့ အဆုံးမဲ့ဇိမ်ခံပြီးတော့ နေချင်ကြသလား။ ဟမ့်...ရှင်းနေတာပဲကို။